

Bài Văn mẫu Tả cảnh đẹp quê hương em - Mẫu 1

Mỗi chúng ta khi sinh ra ai cũng đều có quê hương. Giống như bao người khác, tôi rất yêu quê hương của mình. Tôi yêu những cánh đồng lúa chín vàng, yêu cảnh núi non hùng vĩ, yêu những dòng sông xanh mát, yêu sự chân chất, cần cù, nặng nghĩa tình của người dân quê tôi. Và tôi yêu cả cảnh đẹp đặc biệt nơi quê – những đêm trăng rằm soi sáng muôn nơi.

Khi màn đêm buông xuống, bóng tối mờ nhạt dần dần bao trùm khắp xóm làng. Một chiếc chần sao hiện lên mờ ảo rồi rõ dần. Chẳng bao lâu, mặt trăng cũng đã nhô lên khỏi dãy núi trùng điệp. Trăng tán tằm to, tròn như kết tinh của hàng ngàn hàng vạn ngôi sao trên bầu trời xa. Ánh trăng bàng bạc tinh nghịch xuyên qua các kẽ lá, nhuộm một màu trắng xóa khắp ao hồ, cây cối, con đường. Càng lên cao, trăng càng sáng rõ. Lúc này, nhìn mặt trăng tròn vành vạnh như một chiếc mâm đang bay lơ lửng giữa không trung. Chiếc mâm đặc biệt này đã giúp quê hương tôi chìm trong một thế giới diệu kì. Dòng sông Đáy đang mỉm cười thật tươi khi nó thấy mình như đẹp hơn trong chiếc áo đen đính vàng trắng sáng và hàng ngàn ngôi sao lấp lánh. Sông như muốn ánh trăng chỉ là của riêng mình nên nó liền chộp lấy thứ ánh quà tặng mà chị Hằng ban xuống. Hình như cây cỏ, hóa lá cũng muốn thưởng thức ánh trăng nên chúng xòe những bàn tay đủ kích cỡ để đón ánh sáng kì lạ kia. Mọi vật đều im lặng để ngắm nghía và cảm nhận vẻ đẹp của đêm trăng. Lũy trên được ánh trăng soi vào cũng đẹp hơn hẳn. Khóm tre từ từ ngân lên khúc nhạc đồng quê. Khúc nhạc ấy mới du dương và êm đềm biết bao! Khúc nhạc rì rào khiến mọi vật nhảy nhót dưới ánh trăng bạc. Thảm lúa vàng dập dờn trước gió, nhấp nhô gợn sóng như từng làn sóng nối đuôi nhau đến tận chân trời. Sao mà cảnh đêm trăng kì diệu đến vậy! Lũ côn trùng cất tiếng kêu ra rả như hòa vào khúc dạ nguyệt ban này. Cây lá như được lên những hạt vàng, hạt bạc từ trên trời rơi xuống. Hương lúa quyện với hơi sương khiến cho vùng quê thoảng một mùi thơm nhẹ nhẹ. Hỏi còn bé, cứ đêm trăng là tôi lại ngây ngô hỏi mẹ, sao ông trăng luôn đi theo chúng ta. Mẹ tôi bảo trăng đi theo để soi sáng, và vì chú Cuội trên cung trăng rất nhớ nhà, nhớ mẹ, nhớ quê hương và nhớ lũ trẻ quê chú nên lúc nào cũng dõi theo.

Cảnh trăng đêm nay thật đẹp! Tôi luôn ngỡ rằng cảnh đêm trăng thanh bình, yên ả ở quê tôi là đẹp nhất. Những đêm trăng như làm tôi yêu thiên nhiên hơn, yêu quê hương hơn.

Bài Văn mẫu Tả cảnh đẹp quê hương em - Mẫu 2

Mùa hè đến, Đồ Sơn như vui hơn, đông hơn và sôi động hơn. Biển lại chuyển mình, hò reo trên những lớp sóng trắng xoá. Biển Đồ Sơn vào lúc nào cũng đẹp. Bình minh, mặt trời lấp ló xa xa xoa tóc lấp lánh bốn bề. Mặt biển như dát bạc lung linh, trải ra mênh mông.

Gió biển nhẹ tung, những rặng dừa rì rào, tàu dừa đu đưa xào xạc như đón chào những đoàn thuyền đánh cá thành thoi cập bến. Những bác chài, da sạm màu nắng gió, tiếng nói sang sảng đang hò hời xuống thuyền. Đây cũng là lúc làng chài náo nhiệt và sôi động nhất. Nắng đã sỏ lông, đùa nghịch trên vòm cây, nhảy nhót trong kẽ lá và những bãi biển bắt đầu đông người. Sóng biển không còn lăn tăn mà gập lên cuồn cuộn. Sóng ở xa như kẻ cô đơn, lặng lẽ nhưng càng gần bờ, càng gần người, nó lại chồm lên tung bọt trắng xoá. Từng lớp sóng như những đoàn kị mã nối tiếp nhau tiến vào bờ.

Bãi cát rực lên trong ánh nắng hè chói chang và những màu sắc sặc sỡ của quần áo. Tiếng em nhỏ tắm biển giòn tan hòa vào tiếng biển rì rào. Được ngập chìm trong làn nước mát lạnh, đùa giỡn với những con sóng tinh nghịch chốc chốc lại chồm qua mặt, thật thích. Nhưng em thích nhất là cùng bạn bè đuổi theo những con còn bé xíu liến láu biển xuống lỗ cát trên bãi biển hay tìm kiếm những con ốc biển thật đẹp để làm kỉ niệm.

Bài Văn mẫu Tả cảnh đẹp quê hương em - Mẫu 3

Bác Mặt Trời đã lấp ló sau rặng tre rì rào. Một màn sương xám bao phủ lên cánh đồng. Nhìn từ xa, cánh đồng trông như một tấm thảm xanh mượt mà tươi tốt. Xa xa, thấp thoáng những bà con

xã viên đang bắt sâu, nhỏ cỏ. Hai bên đường là những hàng cà chua thẳng tắp được các bác nông dân dựng giàn vững chắc. Từng chùm cà chua tròn căng, thấp thoáng có vài quả cà chua đỏ mọng nổi bật trên nền lá xanh um. Bên phải con đường, ruộng su hào đã hiện lên trước mắt, với những củ su hào tròn to như chiếc bát úp. Bên cạnh là một con kênh xanh xanh uốn quanh như dải lụa.

Trên bờ kênh, ruộng cải với những bông hoa vàng rực rỡ, khoe sắc cùng đàn bướm rập rờn. Bên trái, ruộng hành xanh tốt đã hiện ra. Ô! Đẹp quá! Trông luống hành mới ngon lành làm sao. Hành giúp cho mọi món canh đều ngon đúng như câu nói: “Trăm thứ canh không hành không ngon”. Chà! Từ xa đã nổi bật màu trắng của cây súp lơ. Cây súp lơ, nếu ai không biết nó sẽ cho rằng đó là một bông hoa màu trắng. Cũng đúng! Vì nó cũng chẳng khác một bông hoa chút nào. Cánh đồng được tô thêm màu xanh tốt đó cũng là nhờ ruộng khoai tây với những ngọn xanh mập mạp.

Hàng cải bắp với cái thân béo tròn và chắc nịch của mình đã chứng tỏ địa vị của nó trong cánh đồng màu. Nếu cánh đồng không có bắp cải chắc hẳn sẽ mất đi màu trắng nõn nà của nó! Trên cái lá xanh bọc lấy cái bụng là những hạt sương mai, lóng lánh như hạt ngọc, trong suốt như pha lê. Bên trái ruộng cải bắp, một ruộng khoai lang xanh um tùm. Thân nó to và mập tím cùng với chiếc lá khoai như cái đĩa con. Tất cả! Tất cả đều hoà vào nhau cho cánh đồng thêm tươi xanh, mỡ màng.

Bài Văn mẫu Tả cảnh đẹp quê hương em - Mẫu 4

Em sinh ra và lớn lên ở một làng chài ven biển. Tuổi thơ gắn liền với sông nước, mùi của muối, mùi của biển khơi. Nơi đây khung cảnh đẹp đẽ, giản dị và thật yên bình, luôn dang rộng vòng tay đón những người con xa xứ quay về.

Địa phương em, một làng chài nhỏ ở ven biển đồng bằng sông Cửu Long, không gian rộng lớn và thoáng đãng. Ban ngày gió từ biển thổi vào mát rượi, ngồi ở ngoài hiên nhà đan lưới đánh cá cùng mẹ mà cảm nhận từng hơi gió biển luồn vào tóc, cảm giác yên bình không nơi đâu có được. Vùng quê của em, đẹp nhất là vào những buổi bình minh lên, khi mà mặt trời bắt đầu lặn tấm màn buổi đêm và thức dậy, mặt biển chuyển từ màu đen huyền bí về với màu xanh hiền hòa, những con sóng vỗ vào bờ, sủi bọt trắng xóa. Phía đằng Đông, ông mặt trời rực lửa nhô lên từ mặt biển khơi, cả một vùng trời nhuộm màu vàng cam, gợn ánh hồng. Một luồng ánh sáng từ từ tỏa chiếu xuống những bãi cát vàng. Xa xa, những con thuyền của bà con đã trở về sau một đêm đánh bắt, cánh buồm in ánh nắng hắt lên mặt biển nhìn thật thơ mộng, khung cảnh làng quê lúc ấy không khác gì một bức tranh thủy mặc trữ tình. Thỉnh thoảng cũng có vài bác nhiếp ảnh gia đến ghé thăm làng, ai cũng phải chụp được một tấm ảnh bình minh mới yên tâm ra về. Bình minh nơi đây lạ lắm, không như bình minh ở các khu biển khác, bình minh bắt đầu sớm hơn nhưng lại kéo dài rất lâu và những chiếc thuyền đỗ về tựa như một ngày hội mới. Thoáng xa xa những con thuyền, nhắm mắt lại nghe tiếng sóng vỗ rì rào và tiếng gió, tiếng chim đâu đó như một bản tình ca của quê hương thân thuộc, mở mắt đã thấy thuyền chưa cập đến bến. Cha mình trần chuyển những thùng tôm cá đầy ắp đánh được đêm qua, người vẫn còn mặn mòi vị muối biển. Con người làng chài là thế, chất phác, mộc mạc mà chân thành. Cha khen quê mình đẹp quá, người từ đất liền nhìn ra thấy bình minh rực rỡ cánh buồm, người từ biển nhìn vào lại thấy cả một vùng quê yên bình bắt đầu thức giấc, những chị mẹ ra đón chồng con đi đánh bắt về, ánh nắng hắt vào mặt vàng óng và đượm tình, thế mới thật là đẹp!

Vùng quê em giản dị và yên bình là thế, mỗi sáng ngắm cảnh bình minh rực rỡ đã thấy lòng tràn đầy năng lượng và tâm hồn thư thái biết bao nhiêu. Em rất yêu làng chài quê em.

Bài Văn mẫu Tả cảnh đẹp quê hương em - Mẫu 5

Em sinh ra và lớn lên ở nông thôn. Nơi ấy có khung cảnh thiên nhiên yên bình và êm đềm với những khung cảnh rất đời bình dị mà nên thơ: dòng sông nước lững lờ trôi, phẳng lặng trong vắt như tấm gương soi; con đường nhỏ thân quen người người qua lại mỗi ngày; khu vườn nhà ai luôn tràn ngập hương thơm và sắc màu... Tất cả đã hòa thành một bức tranh tươi đẹp vào mỗi thời điểm khác nhau trong ngày. Nhưng nếu ai đó hỏi em thích nhất cảnh vật nào vào buổi sáng trên quê hương em thì em không ngần ngại mà trả lời rằng đó là trên cánh đồng.

Em rất thích cánh đồng quê em bởi đó không chỉ là vùng đất đem lại giá trị kinh tế chủ yếu cho người dân quê hương em mà còn là khung cảnh nổi bật nhất, chỉ cần nhắc đến cánh đồng bao la thẳng cánh cò bay là ngay lập tức có thể tưởng tượng ra được khung cảnh một làng quê yên bình êm ả. Buổi sáng ngày hôm ấy vẫn còn in đậm trong tâm trí em, như thể mới chỉ là ngày hôm qua thôi vậy.

Hôm ấy là một buổi sáng mùa hạ. Em thức dậy thật sớm theo mẹ ra đồng gặt lúa. Khi ấy trời mới chỉ tờ mờ sáng, trong không khí hơi se se lạnh, em cảm nhận được hơi sương đêm hạ để lại. Ra khỏi nhà, theo chân mẹ đi trên con đường làng quen thuộc. Con đường này em đã đi rất nhiều lần rồi mà chẳng hiểu sao ngày hôm ấy lại thấy nó đẹp một cách lạ thường, có lẽ là bởi em được ngắm một khung cảnh tươi đẹp trong một buổi sáng sớm thế này lần đầu tiên.

Men theo con đường làng, em và mẹ rất nhanh đi đến cánh đồng phía cuối con đường. Cánh đồng bao la và rộng lớn, dưới ánh sáng hơi mờ của bầu trời trên cao, em có thể nhìn thấy một màu vàng

bát ngát xen vài mảng màu xanh nhạt. Mẹ em nói lúa đang chín rồi, chẳng mấy chốc nữa là gặt được mà thôi. Em mãi mê phóng tầm mắt ra xa để có thể nhìn thấy điểm dừng của những cánh đồng ấy nhưng lại chẳng thể thấy được. Càng nhìn ra xa, càng thấy một màu vàng xanh trải dài, như thể kéo mãi đến tận chân trời vậy.

Chẳng mấy chốc, thời gian đã trôi qua, trời đã dần bắt đầu sáng lên. Ông bà ta có câu: “Ngày tháng năm chưa năm đã sáng. Ngày tháng mười chưa cười đã tối” quả đúng là chẳng hề sai. Mới chỉ hơn 5 giờ sáng thôi, khi tiếng gà gáy vang lên báo hiệu một ngày mới đã bắt đầu thì trời đã sáng hẳn rồi. Lúc này, em mới có cơ hội được ngắm nhìn kỹ cánh đồng quê hương.

Những thửa ruộng được ngăn cách với nhau bởi những dải đất màu đen nho nhỏ. Mỗi thửa lại có những màu vàng đậm nhạt khác nhau, như một bức tranh trừu tượng mà tạo hóa đã họa ra vậy. Những cây lúa nặng hạt bắt đầu cong mình sang một bên, lá lúa cũng đã bắt đầu chuyển sang màu vàng, chờ người đến gặt hái. Dưới ánh mặt trời, cánh đồng như lấp lánh hơn. Những lá lúa rung rinh trong gió hạ như những cô nàng điệu đà phất phơ bím tóc vậy.

Lúc này, người dân đã bắt đầu ra đồng. Cả cánh đồng dần ngập tràn tiếng cười tiếng nói của mọi người, hứa hẹn một vụ mùa bội thu. Những bóng nón trắng nhấp nhô trên cánh đồng cùng những cánh cò bay lả bay la như phần nào tô điểm thêm cho cánh đồng quê hương.

Em rất yêu khung cảnh buổi sáng trên cánh đồng quê hương em. Bởi đó là khoảnh khắc vô cùng đẹp và và tươi sáng. Em mong rằng mình sẽ lại có cơ hội lần nữa được ngắm nhìn cánh đồng vào buổi sáng mùa hạ như thế.

Bài Văn mẫu Tả cảnh đẹp quê hương em - Mẫu 6

Sáng nào em cũng đi trên con đường quen thuộc để đến trường. Hai bên đường có nhiều cảnh đẹp, nhưng em thích nhất là được ngắm cánh đồng lúa quê em vào buổi sáng.

Cánh đồng quê em rộng mênh mông. Mãi tí phía xa mới nhìn thấy màu xanh rì của những lũy tre làng viền quanh cánh đồng. Sáng sớm, trên cánh đồng, không gian thật thoáng đãng, mát mẻ. Mọi cảnh vật im lìm như còn chìm trong giấc ngủ.

Thỉnh thoảng mới nghe thấy tiếng kêu thảng thốt của một chú vạc đi ăn đêm, lạc đàn gọi bạn. Tiếng kêu như xé rách khoảng không yên tĩnh. Một làn gió nhẹ thoảng qua, cả cánh đồng xào xạc một âm thanh dịu nhẹ. Hương lúa thoang thoang lan theo trong gió. Những tia nắng đầu tiên phớt

nhẹ đây đó trên các thửa ruộng còn chìm trong màn sương bàn bạc làm cả biển lúa xao động tạo thành những làn sóng nhẹ xô đuổi nhau chạy mãi ra xa.

Lác đác đã có bóng người đi thăm đồng, thỉnh thoảng họ lại cúi xuống xem xét. Thời kì này lúa đang vào mẩy. Từng khóm lúa trĩu xuống vì bông lúa vừa dài lại vừa to. Em bước xuống bờ ruộng, nâng trong tay bông lúa nặng hạt, em thầm nghĩ: năm nay chắc được mùa to.

Nắng đã lên cao, cánh đồng lúa bây giờ ánh lên màu xanh pha vàng tươi sáng. Xa xa, đàn cò trắng bay rập rờn càng làm tăng thêm vẻ đẹp của đồng quê.

Ngắm nhìn đồng lúa quê mình hứa hẹn một vụ mùa bội thu lòng em lâng lâng một niềm vui khó tả.

Bài Văn mẫu Tả cảnh đẹp quê hương em - Mẫu 7

“Quê hương” hai tiếng ấy nghe mà gần gũi thân thương làm sao? Tuổi thơ ai cũng có những kỉ niệm đẹp để mà nhớ, mà yêu ở quê hương, tuổi thơ của em gắn bó với cánh đồng thẳng cánh cò bay, dòng sông nước chảy hiền hoà,... nhưng gắn bó với em nhất vẫn là con đường từ nhà tới trường. Với em, con đường này có biết bao kỉ niệm.

Đó là con đường rải đá dăm như bao con đường khác. Tuy không rộng lắm, lại gồ ghề, lồi lõm nhưng đường cũng đủ cho một chiếc xe tải chạy qua. Mỗi khi đặt chân lên con đường lòng em lại cảm thấy bồi hồi. Đầu làng, cây gạo đứng giương dù che nắng.

Nơi đây đã chứng kiến những ván bi quyết liệt của bọn trẻ chúng em. Hai bên đường là hàng bạch đàn với những chiếc lá nhỏ như con mắt nhìn xuống đường. Sau hai hàng cây là cánh đồng rộng bát ngát, thẳng cánh cò bay. Tuy vậy, đi trên đường vẫn nhìn thấy những ngôi nhà xinh xắn nằm giữa một màu xanh mướt mà của vườn tược.

Ông mặt trời từ từ nhô lên thả ánh nắng ấm áp lọt qua kẽ lá chiếu xuống mặt đường như những hoa nắng đang nhảy nhót. Mọi người đổ ra đường mỗi lúc một nhiều. Trẻ em đến trường cùng bà con đi làm, đi chợ... ồn ã. Trưa về, người đi lại thưa thớt, con đường như chìm vào trong giấc ngủ.

Những chiếc lá khẽ đu đưa trong gió như quạt mát cho con đường. Chiều về con đường như thức giấc. Lại ồn ào náo nhiệt khi các bác nông dân đi làm về. Tiếng nói, tiếng cười gọi nhau í ới, tiếng xe cộ cứ ồn ào suốt cả con đường. Trên cây những chú chim hót véo von tạo ra một bản nhạc giao hưởng. Với em, con đường đã quen thân từ khi cắp sách tới trường. Đi trên con đường mùi ngai ngái của đất, mùi của lúa đồng, cỏ nội phả vào mũi lòng em lại cảm thấy băng khuâng.

Em rất yêu con đường. Hằng ngày, em đi trên con đường này. Có lẽ vì vậy mà em và nó trở thành đôi bạn thân thiết. Dù đi xa, được đi trên con đường đẹp hơn nhưng hình ảnh con đường làng quê vẫn in đậm mãi mãi trong kí ức của em, bởi vì nó đã nâng từng bước đi lẫm chẫm đầu tiên của đời em.

Bài Văn mẫu Tả cảnh đẹp quê hương em - Mẫu 8

“Quê hương tôi có con sông xanh biếc

Nước gương trong soi tóc những hàng tre...”

Đó là ‘những câu thơ ca ngợi quê hương của một nhà thơ Giang Nam. Nhưng đối với tôi, không có cái gì quyến rũ, nhớ thương bằng biển. Biển là quê hương tôi, quê hương Vũng Tàu.

Biển, thủy chung đôn hậu! Đã có người tặng cho nó vần thơ:

“Khi ra biển mới thấy biển đẹp

Khi ngắm biển mới thấy biển hiền”.

Một ngày xuân ấm áp, khi ngắm biển, bạn sẽ thốt lên: “Biển tuyệt đẹp!”. Phải chăng cái đẹp ấy là do tạo hóa ban tặng con người.

Biển nên thơ vào những buổi chiều tà, biển dạt dào vào những lúc bình minh thức dậy, biển chói lọi khi mặt trời chiếu xuống làm xuất hiện vô vàn những hạt kim cương trong những ngày đẹp nắng. Nhưng đâu phải cái đẹp đó theo một khuôn mẫu nhất định.

Sáng sớm, khi bình minh ló dạng, ông mặt trời có màu hồng đào như lòng quả trứng gà thì biển đã dâng trào sức sống. Nó ào dậy với niềm tin mãnh liệt đón chào ngày mới. Phía tím trời xa, biển như một dải lụa đào rực rỡ. Nhưng lùi về phía bờ, biển là một dải băng vĩ đại tô nhuộm bởi một màu xanh biếc, càng vào trong, càng nhạt dần. Hình như biển là một người khổng lồ khoác tấm áo đủ màu khoe mình trong vũ trụ bao la. Sóng như con trăn uốn mình múa lượn, đuổi xô nhau tung bọt trắng vào bờ.

Mặt trời càng lên cao, nước biển càng lóng lánh. Biển lộng lẫy trong bộ áo vàng rực rỡ. Muôn vàn hạt bụi li ti nhảy nhót tung tăng trên đầu con sóng. Bãi cát liền bờ càng vàng rực lên dưới ánh nắng chói chang của ông mặt trời. Trong các kẽ đá, tiếng nước biển va đập âm ào như những lời tâm sự.

Đối với tôi, biển là người bạn gần gũi, thân yêu nhất. Người bạn đó dịu dàng, chân thật trong những buổi chiều tà thường thủ thỉ trò chuyện vui buồn cùng tôi.

Biển có cái đẹp vừa hiền hòa vừa mạnh mẽ, đồng thời lại mang trong mình cả kho tài nguyên phong phú. Kho tài nguyên đó làm giàu thêm cho cuộc sống. Biển hiền lành, chăm chỉ, giản dị như người dân Vũng Tàu. Quê tôi đâu chỉ có biển mà còn bao phong cảnh hữu tình: Bạch Dinh, Núi Lớn, Thích Ca Phật đài. Bao công trình kiến trúc của người xưa. Có cái nguy nga tráng lệ, có cái giản dị, hiền hòa.

Bạn hãy đến với Vũng Tàu – vùng biển quê tôi. Bạn hãy đến đây để thưởng thức vị hương say; say với biển; say với những tấm lòng nhân hậu; với cuộc đời và với tất cả tình yêu.

Bài Văn mẫu Tả cảnh đẹp quê hương em - Mẫu 9

Quê tôi không có sông, không có cánh, đồng bát ngát phì nhiêu. Quê tôi là một vùng biển – vùng biển Vũng Tàu nổi tiếng mà khách thập phương đến đây ai cũng lưu luyến khi phải rời xa.

Đó là một vùng biển với những bãi cát phẳng lì rì rào sóng vỗ và vô vàn những cảnh sắc tươi đẹp. Biển Vũng Tàu! Ôi! Chỉ nghe những tiếng ấy mà lòng tôi đã xốn xang biết bao kỉ niệm của thời thơ ấu. Những địa danh Núi Lớn, Núi Nhỏ, Bãi Trước, Bãi Sau, những hàng phi lao xanh ngắt, những ngọn dừa trái dài theo bờ biển đã làm cho tâm trí mọi người nao nao một cảm giác khoan khoái và thú vị. Đứng ở Núi Lớn ta có thể nhìn xuống Bãi Sau. Trên bãi tắm hàng trăm chiếc dù sặc sỡ luôn xòe ra như những cây nấm đủ màu sắc, sẵn sàng đón khách tham quan, ở đó, hàng ngàn người cười nói, đùa giỡn và tắm biển. Mọi người đều vui vẻ và hớn hờ. Những con sóng lớn, nhỏ thi nhau chạy vào bờ, cứ mỗi lần rút ra thường để lại những mảng bọt biển trắng xóa, xôm xốp. Ngoài ra, hàng trăm ngàn con sóng đua nhau chạy, vấp phải những mũi thuyền đánh cá của ngư dân bị hất tung lên, bọt trắng bắn tung tóe. Xa hơn một tí, Hòn Bà đứng uy nghi, sừng sững giữa biển cả mênh mông. Hai cái lô cốt cũ kĩ sát chân Hòn Bà như hai bộ mặt lạnh lùng mở to hai mắt quan sát mọi người. Những, bậc thang màu trắng dẫn ta lên đến đền thờ trên hòn đảo này. Và kia là đoàn tàu đánh cá của Xí nghiệp Quốc doanh đánh cá Vũng Tàu – Côn Đảo ra khơi theo những cánh hải âu trắng, vốn là những người dẫn đường của ngư dân. Ngoài xa, phía chân trời, các giàn khoan cố định đang làm việc tấp nập để lấy những tấn dầu thô cho Tổ quốc.

Ở phía Bãi sau, cảnh vật cũng hết sức kì ảo và thú vị. Con đường đi trên bãi được bóng cây hai bên đường trùm xuống mát rượi. Và cái tịnh xá Niết Bàn, một trong những danh thắng của Vũng Tàu uy nghiêm trên đồi cao đón gió biển Đông. Bãi tắm ở đây bé thôi nhưng nước trong xanh. Ta có thể thấy tận đáy nước mặc dù đứng ở trên đá cao. Những con thuyền máy chờ khách chụ du

đây đó lướt qua, lướt lại, nỏ máy âm âm. Ở đó, ta sẽ nhìn thấy Núi Lớn, Núi Nhỏ như một bức bình phong che chắn gió bão cho quê hương.

Và kia nữa là khách sạn Thái Bình Dương. Bước vào cổng, ta bắt gặp những luống hoa cúc, mười giờ đẹp lạ lùng. Ở giữa sân có vòi phun nước. Những vòi nước phun lên trời rồi xòe ra như mưa rào mùa hạ. Vào sâu trong khuôn viên là quán nhà sàn Buôn Ma Thuật nằm cạnh hồ sen. Những bông sen trắng, sen hồng lung linh trên mặt nước xao động. Bốn tầng của khách sạn có đầy đủ phòng ăn, phòng giải khát, phòng chiếu phim, phòng khiêu vũ. Nhưng phòng chờ là đẹp nhất, ở đó, có những chậu hoa quý hiếm, những giò phong lan duyên dáng, tốt tươi. Ngoài cửa lớn có một hòn non bộ to, được xây dính liền với bể nước. Hàng chục con cá kiểng rực rỡ màu sắc, hình dáng mềm mại dễ thương, nhẹ nhàng bơi lội. Tối đến khi thấp sáng các ngọn đèn đủ kiểu, đủ loại, khách sạn trở nên nguy nga huyền ảo. Khách du lịch đến đây nghỉ ngơi nếu cần sẽ có đủ các món ăn theo kiểu A, kiểu Âu và các món ăn đặc sản vùng biển.

Khi đến công viên Trần Hưng Đạo, ta sẽ thấy biết bao nhiêu là hoa, là kiểng. Trong công viên, khách du lịch thường đi dạo trên những con đường nhỏ trải sỏi, chạy ngoằn ngoèo dẫn đi hết diện tích rộng lớn của công viên. Tiếng lao xao của đá sỏi dưới chân, tiếng lá êm nhẹ rì rào, xen lẫn tiếng nước suối nhân tạo chảy róc rách tạo thành một bản nhạc êm ái du dương. Gió đưa hương từ đâu thoảng tới thơm ngát. Những ô cỏ, những tán cây xanh mát rượi. Ong bướm tung tăng bay lượn dạo quanh những cây kiểng uốn hình con nai, con cá, con rồng do các nghệ nhân tạo nên.

Quê tôi còn nhiều phong cảnh đẹp nữa mong bạn có dịp tới thăm. Với tôi, quê hương là tất cả. Đó là nơi nuôi dưỡng tôi lớn lên, trưởng thành, gắn bó với tôi suốt thời thơ ấu. Tôi yêu nó vì nó cho tôi những kỉ niệm đẹp, nên thơ của tuổi thiếu thời.

Bài Văn mẫu Tả cảnh đẹp quê hương em - Mẫu 10

Mỗi một chúng ta, ai cũng có quê hương của mình cả. Quê hương là chùm khế ngọt. Mẹ về nón lá nghiêng che...". Nơi để lại những kỉ niệm đẹp nhất của cuộc đời. Dẫu có phải đi xa, bao giờ người ta cũng nhớ về quê cha đất tổ.

Em lớn lên ở vùng chiêm trũng, nơi có cánh đồng thẳng cánh cò bay. Và có lẽ cánh đồng lúa quê em luôn có sức hấp dẫn kéo những người đi xa nghĩ về nơi chôn nhau cắt rốn của mình. Những buổi sáng mùa xuân ra đứng ở đầu làng mà nhìn cánh đồng lúa thì thích thú biết bao! Gió xuân nhẹ thổi, sóng nhấp nhô từng đợt, từng đợt đuổi nhau ra mãi xa. Một đàn cò trắng dang rộng đôi cánh bay qua nổi bật trên nền trời xanh thẳm. Nhất là những buổi bà con nông dân đi làm cỏ, cánh đồng rộn lên bao câu ca tiếng hát với những người thanh niên nam nữ.

Từng đàn bướm đủ màu sắc sặc sỡ như đùa giỡn với thảm lúa xanh. Vào những ngày mùa lúa chiêm đang chín rộ, nếu ai đứng ở xa nhìn lại sẽ thấy một biển vàng mênh mông chói lọi. Rải rác khắp cánh đồng là cảnh bà con nông dân đang gặt lúa, nón trắng nhấp nhô. Chiều đến khi gió nồm thổi nhẹ, lúa khẽ lay động rì rào như đang thầm thì tâm sự với nhau. Những buổi chiều thu, làn sương phủ trên cánh đồng, trông xa như một màn khói loãng, trắng nhờ nhờ. Sáng ra, màn sương tan đi để lại những giọt sương long lanh trên lá lúa. Đến khi mặt trời lên sưởi ấm cánh đồng, những tia nắng rọi vào hạt sương, tưởng như muôn vàn hạt ngọc li ti, ánh lên những tia sáng muôn màu muôn vẻ trông rất đẹp. Ở xóm em, có những anh chị đi xa, lần nào về thăm quê cũng ra thăm ngắm

cánh đồng. Họ say sưa nhìn ngắm những con chim sẽ đi kiếm ăn bay là là trên đồng lúa. Thỉnh thoảng nó đậu hẳn xuống rồi lại bay vút lên trời xanh ríu rít gọi nhau.

Em yêu mến cánh đồng làng em, yêu mến quê hương em. Nơi đây, em đã sinh ra và lớn lên trên cõi đời này. Giờ đây, vùng chiêm trũng này đã có những cậu “trâu sắt” băng băng chạy ngang cánh đồng. Điện cao thế bừng sáng xóm làng. Cuộc sống đang tràn đầy trên con đường hạnh phúc.

Dàn ý Tả cảnh đẹp quê hương em

1. Mở bài: Giới thiệu cảnh đẹp mà em yêu thích:

- Cảnh gì? Ở đâu?
- Em đến vào dịp nào?

2. Thân bài:

a) Tả bao quát: Màu sắc, mùi vị chung của toàn cảnh (rộng, hẹp...) như thế nào?

b) Tả chi tiết:

- Cảnh miêu tả cụ thể qua không gian, thời gian, màu sắc, hương vị...
- Sinh hoạt của con người trong cảnh.

3. Kết bài: Cảm nghĩ của em đối với cảnh đẹp đã tả.